

på folk. Jeg gav klart udtryk for, at modstandsfolkene, såvel under krigen som de, der lever i dag, er en blandet flok. De har ikke en eller anden fælles holdning til det her, og det respekterer jeg. Men når man i anledning af 50-året ønsker at hædre modstandsbevægelsen for den indsats, de gjorde under krigen, så bør man også udvise så megen pli, at hvis de frabeder sig en særlig hæder, så bliver det respekteret.

Når hr. Aage Frandsen så fortsat hævder, at Folketinget ikke er smagsdommere, må jeg sige: Jo, det er Folketinget. Inden for al kulturpolitik, uanset om det er teaterlovgivning, musiklovgivning osv., er der tale om meget betydelige former for smagsdomme, al den stund at de bevilinger, der er til rådighed for kulturlivet i Danmark, jo er begrænsede. Der bliver daglig foretaget fravalg, og i de fravalg er der tale om smagsudøvelse. Og dét kan hr. Aage Frandsen ikke ryste af sig, for det gør den danske stat, og det gør alle andre stater rundt om i verden.

Med hensyn til, om det skulle være censur at stoppe det her projekt, så er svaret nej. For det, der er tale om, er, at den her kunstner leverer en vare. Det er et bestillingsarbejde, hvor man fra offentlig side har bedt om at få lavet det her projekt, og nu ønsker vi, at kunden afbestiller varen, vel vidende at den kontrakt, der er indgået, gør, at vi ikke får pengene retur. Men vi frabeder os at få leveret varen den 4. maj.

Så til hr. Hindrup: Der har været tre aktstykker i Folketingets Finansudvalg. Der har været et, hvor kulturministeren under dække af, at pengene skulle gå til Kulturby 1996, søgte og fik bevilget – mod Fremskridtspartiets stemme – 20 mio. kr. til Kulturby 1996. Det viste sig så, at der i den bevilling mandsandt var indeholdt 2,3 mio. kr. til det her projekt, uden at Folketingets Finansudvalg fik oplysning om det.

Så har Folketingets Finansudvalg fået en anden ansøgning fra kulturministeren om fordeling af tipsmidler, og omme i bilag 9 stod der, at 700.000 kr. gik til dette projekt – det var i øvrigt en samlet udlodning på næsten 190 mio. kr.

Og så er det ganske rigtigt, at statsministeren søgte om en samlet bevilling til markering af 50-året, og den stemte Fremskridtspartiet for, for vi havde så megen pli, at blot fordi der var 1 mio. kr. til dette her, så ville vi ikke kaste smuds på resten af de gode arrangementer, der skal afholdes den 4. maj.

(Kort bemærkning).

Pernille Sams (KF):

Fru Margrete Auken var meget grov i sit sidste indlæg her oppe fra talerstolen og afslørede efter min opfattelse sin egen fuldstændige intolerance over for andre, der ikke tænker nøjagtig som fru Margrete Auken selv. Bl.a. omtalte fru Margrete Auken modstandsbevægelsens holdninger som yderst tvivlsomme synspunkter, men hvis nogen kan siges at være intolerant, så må det da i hvert fald slå tilbage på fru Margrete Auken selv.

For os har det været afgørende i denne sag, at store dele af modstandsbevægelsen – ikke alle modstandsfolk, som fru Margrete Auken forsøger at få det til at blive et spørgsmål om – er meget voldsomt fortørnet over det her projekt, og de føler, det er dybt stødende.

Det ønsker vi at respektere, og det har været afgørende for os, da vi tog stilling. Vi mener netop, at modstandsfolkene må siges at have en vis aktie i denne her dag – 50-året for Danmarks befrielse – og vi synes overhovedet ikke, man behøver være gammeldags eller bagstræberisk for at sige: Sådan er dét. Det er et spørgsmål om historiske realiteter, og det er et spørgsmål om respekt for mennesker, og det er bestemt ikke et spørgsmål om at give nogen patent på friheden.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg stejlede også over fru Margrete Aukens bemærkning om, at andre kollegaer her i Folketinget er intolerante, og jeg bemærkede også, at fru Margrete Auken kom med tilråb til fru Pernille Sams. Man fristes til at tro, at det værste, fru Margrete Auken ved, er at lytte til, hvad andre har at sige.

I Venstre har vi lyttet til den del af modstandsbevægelsen, og vi har også respekt for, at de føler sig krænkede over dette projekt, ligesom vi naturligvis har lyttet til det modsatte synspunkt.

Vi synes, det er trist, hvis dette projekt skal dele befolkningen i to lejre den 4. maj, men vi kæmper naturligvis for andres ret, herunder fru Margrete Aukens ret, til at have en helt anden mening.

Jeg bemærkede, at fru Margrete Auken råbte højere og højere her fra talerstolen, efterhånden som skældsordene flød ud over os andre, og jeg spørger mig selv, om det ikke er fru Margrete Auken, der er så intolerant, at det næsten kunne lede tanken hen på censur.